

ב השבלים או החמץ עצמן שנקלו בתנור או באור אם מחנן לא יבשל הקמח שלהם במים שזמא לא נקלו באור יפה ויבואו לידי חימוץ בתוך המים קודם שישפיקו להתבשל שם¹⁰ ואפילו אם הקמח עצמו נקלה בתנור לא יבשלנו במים שזמא לא נקלה יפה¹¹ (ויכא לירי חימוץ) ויש מתירין¹² לבשל קמח הקלוי לפי שהים האור שולט בו יותר ממה ששולט בהחמץ¹³ ויש לסמוך על דבריהם בדיעבד שאם עבר ועשה ממנו תבשיל יש להתירו בהנאה או להשהותו עד לאחר הפסח¹⁴:

ג אבל מצה אפיה שחזר ומתנה מותר לבשל הקמח שלה¹⁵ ולעשות ממנה כל מה שירצה אפילו במקום שמצויים עבדים שמוזללים באיסורים¹⁶ אין חוששין שזמא כשיראו שמתירים לעשות תבשיל מקמח של מצה יתפרצו להתיר לעצמם לעשות תבשיל מקמח של חמץ¹⁷:
ד ותקא¹⁸ והוא תבשיל העשוי משמן ומלח עם קמח מותר לעשותו בפסח אם אין שם תערובת מים¹⁹ כל שהוא²⁰ ואפילו במלח שלנו שמכשלים אותו ממים והרי דינו כמים²¹ מכל מקום כיון שהוא מועט ונשתנה צורתו מצורת המים אין בו כח עם השמן אבל אם יש שם מלח מרובה יש לחוש ולהחמיר כדן מי פירות עם מים שממיהרין להתמיץ²²:
ה כשמוללין את הקדירות החדשות²³ דהיינו שמכשלים בהם קמח ומים והומין²⁴ כדי להקשות²⁵ ולהקין²⁶ אם הוא בתוך הפסח (פירוש בחולו של מועד עיין ס' תק"ב²⁷) לא ימולו אלא בקמח של מצה אפיה²⁸ אבל לא בקמח של חמץ:

תסד חרדל שנתערב בתוכו קמח וכו' סעיפים:

א כל מיני מביובלים¹ שמטבילים בהם הבשר ויש בהם חומץ ושאר דבר שיש לו קיוהא ורגילין ליתן בתוכם קמח² שהקמח מתחמץ גם כן על ידי קיוהא אם נתערב שם מעט מים³ אסור ליתן בתוכם קמח⁴ שהרי הם כמי פירות עם מים שממיהרין להתמיץ. ואם עבר ונתן שם קמח בפסח אין לו תקנה לאכלה מיד⁵ כמו שהתירו⁶ בעיסה שגילושה במי פירות לאפותה מוד לפי שכיון שהוא אופה אותה תיכף ומיד אי אפשר לה לבא לידי חימוץ אבל מיני מביובלים שמטביל בהם בשר על כרחך הוא משהוא מעט באכילתם וכיון

ח מור זוטרא דף לט, ב. מור ושוע' ס"ג.

ט רבנן ויהושע נתכח ה' ה"ח (מג, ד), בשם חוסי' מג, ב. ד"ה רבא, הגדת מפלי' ס' רבב (ע' רל). פ"ה ס' תסא ס"ב, וראה גם שו"ת רבנו ס' י.

י רש"י מג, ב. ד"ה בחספין, רמב"ם פ"ה ה"ג.

יא כ"י ס' תסא ד"ה כתב רמב"ם, וראה לעיל ס' תנב סכ"ה.

יב חיי סוף ס"ק ה.

יג רבא דף ת, ב. לפירוש הר"ף שם (יב, ב), רא"ש פ"ב ס' כח. מור ושוע' ס"ג, וראה גם רב פפא למ, ב. (האפיו שביטלו), ולענין המתנה, ראה שו"ת רבנו ס' י.

יד רש"י שם ד"ה בחרכא.

טו רבא כלישנא בתרא, ב"י בסוף הסמך.

טז נגזרא דף לט, ב. מור ושוע' ס"ב.

יז ש"ע שם, וראה רמ"א שם, ולעיל ס' תסב ס"ז שנתנה שלא ללוש בני פירות לבד.

יח כרעלי ס' תסב ס"ג, שאפילו נתערב בהם מים כל שהוא מחמץ.

יט כרעה דא' דלעיל ס' תסב פ"ה.

כ דין שם (יב, א) ד"ה ותקא, מ"ז ומ"א ס"א א.

כא רמב"ם פ"ה ה"ה, ש"ע ס"ג.

כב ר"ן שם (יב, ב) ד"ה אין מוללין, כ"ח ס"ב ד"ה אין מוללין.

כג מ"א ס"ק ה.

כד סעיף ט.

כה ברייתא מג, ב. (וכעולא שם) לפירוש הרמב"ם שם, ש"ע שם.

סימן תסד

א משנה מג, ב. (חרוסת), מור ושוע'.

ב רש"י שם ד"ה חרוסת.

ג רא"ש פ"ב ס' כפ, מור ושוע', וראה לעיל ס' תסב ס"ב, שאפילו משקים חמוצים (בלא מים) אינם מחמצים.

ד חושנה דף מ, ב. מור ושוע'.

ה רב כהנא שם (שלתקף החרוסת דברי הכל ישקף מוד), מור ושוע'.

ו לעיל ס' תסב ס"ג.